

serbest
kürsü 6

serbest kürsü

Dr. Cüneyt Temiz

RÜYA

Yaşlandım artık iyice. Eh, kolay değil, 87 yaşındayım. Çok şükür iyi yaşadım, neler gördüm, neler geçirdim! Artık tam köşeme çekildim, hayatı gençlere bıraktım derken, bu kafamın karışması huyu çıktı birden. Kolay anımsayamıyorum olayları, bazen kişileri. Geçen gün küçük torunun adını unuttum. Bir de sol tarafımda bir güçsüzlük başlayınca, küçük oğlum 'haydi baba, doktora gidiyoruz' dedi sonunda. Sokağa çıkmayalı iki ay olmuş meğerse. Bizim apartmanın altında bir tavukçu açılmış ama ismi bir garip; 'Chicken House'. Allah, allah dedim ama arabaya binince daha da gariplerini görmeye başladım. Yol boyunca 'Magic Hands Coiffeur' ler, 'Green Light Patisserie' ler, 'Photo Center' lar gördüm, kafam daha çok karıştı. Hele bir tanesi ise çok komikti; resmen 'Kokoreç Sentir' yazıyordu. Acaba ben Türkiye'de, kendi şehrimde miyim, yoksa bu bizim deli oğlan beni Amerika'ya mı getirdi de ben yine karıştırıyorum? Büyük bir binanın önüne geldik, arabayı parketmek için, gömleğinin üzerinde 'security' yazan bir delikanlıya sordu bizim oğlan, 'ileride parking ramp var' gibi birşeyler söyledi çocuk, ne demek istediye? Hastahane olduğunu tahmin ettiğim binaya girerken kapıda '..... medical center' yazıyordu. Neyse, girdik hastahaneye, doktorun odasının önünde bekliyoruz. Güzel güzel hemşireler geçiyor önümüzden. Malum horoz ölse de gözü çöplükte kalıyor, ama giysilerinin üzerinde 'admission', 'E. R.', 'stuff' filan gibi bir şeyler yazıyor. Herhalde bunlar yabancı memleketlerden çalışmaya gelmişlerdi ama birinin isim kartında

'Aysel' yazıyordu yahu, yemin ederim! Bizim oğlana söyledim, 'Baba, dur Allah aşkına, yine karıştırma her şeyi' dedi. Doktor geldi, bizi odasına aldı, bembeyaz, kar gibi bir gömlek vardı üzerinde. Bana kırk yıl önce, kaza geçirdiğimde benimle ilgilenen Nazım doktoru anımsattı. Ama onun gömleğinde böyle '....., M.D' yazmıyordu. Beni bazı incelemeler yapılmak üzere bazı makinalara soktu, kan aldırdı, idrar aldırdı. Oldukça yoruldum, bütün gün bir o tarafa, bir bu tarafa koşturmaktan. Kanları verince, sağolsun oğlum; 'Gel baba, karnımızı doyuralım' dedi, hastahane içindeki bir aş evine gittik ama cam kapıda 'Restaurant- Cafe' yazıyordu. İnceleme sonuçları çıkınca doktorun odasına döndük. Bana 'sağ karotis arterimde plak olduğunu', 'bu plaktan kraniyal mikroembolizasyon geliştiğini', 'bu plağa cerrahi bir prosedür gerekeceğini' söyledi. Vallahi ne yalan söyleyeyim, sadece boyun damarlarımda bir sorun olduğunu ve ameliyat olmam gerektiğini anladım, o da oğlumun yardımıyla. Ameliyathaneye girerken, kapıda bile 'Operating rooms' yazıyordu...

Birden, kan ter içinde uyandım yatağımda. Oh be, rüyaymış! Zaten belliydi, benim ülkemde tabelalar da, konuşmalar da Türkçe' dir. Herkes özgün ve düzgün Türkçe konuşur. Hele ki kimse kendini olduğundan farklı ve bilgiç göstermek için yarı Türkçe, yarı İngilizce, yani 'Türkilizce' konuşmaz, yazmaz. Benim ülkemde öyle 'Plaza' lar, ' Medical Center' lar yoktur. İş merkezi, hastahane deriz biz onlara.

Çünkü Gazi Paşa bize öyle, ve o şartla, bırakmıştır bu ülkeyi ve bu güzel Türkçe'yi!!!

Oh be, rüyaymış!!!